

være saaledes indrettet, at dens Brug ikke medfører Fare. Dette Udtryk „medføre Fare“ forekommer Udvalget at være ganske overflødig. Det er ganske klart, at Brugen af saadanne Køretøjer kan medføre Fare, de kunne overhovedet ikke indrettes saaledes, at de ikke medfører Fare, og derfor foreslaa vi at stryge disse Ord. Ligeledes staaer der i samme Paragraf, at de ikke maa udvikle Røg, Damp eller ilde Lugt, der er til Hinder for Færdselen. Jeg kan nu ikke forstaa, at ilde Lugt kan være til Hinder for Færdselen, men at disse Køretøjer ikke maa udvikle det, som de altid udvikle, er temmelig meningsløst. Naar man færdes lidt i Københavns Gader, vil man jo snart have gjort den Erfaring, at disse Kraftvogne og Kraftcykler ikke udvikle en særlig behagelig Lugt, og at forbyde dem at udsende denne Lugt, Benzindamp o. s. v., kunne vi egentlig talt ikke. Vi have derfor foreslaaet en noget anden Redaktion. — Ændringsforslag Nr. 7 er en simpel Følge af Nr. 6. — Ændringsforslagene under Nr. 8 og 9 ere rent redaktionelle Ændringer, idet vi have ment, at Tallene i Paragraffen, 104, 13 og 500, bør forandres til 100, 10 og 400, det angaar navnlig Antallet af Millimeter, og Forholdet bliver det samme, naar man bruger de af Udvalget foreslaaede Tal, men de ere langt lettere at bruge.

Til § 4 er der stillet et enkelt Ændringsforslag af et Medlem af Udvalget om, at det sidste Stykke skulde udgaa. Det lyder saaledes: „Justitsministeren bemyndiges til at bestemme, at saavel Kraftvogne som Kraftcykler skulle være forsynede med Apparater til at kontrollere Kørehastigheden“. Udvalget har foretaget en Undersøgelse af, hvorvidt saadanne Apparater fandtes. Vi have fra Politiet modtaget en Del Skrivelser desangaaende. Vort Spørgsmaal er nærmest gaaet ud paa, om man overhovedet havde Hastighedsmaalere af den Art, at de til enhver Tid angav den største Hastighed, med hvilken vedkommende Motorvogn havde kørt, altsaa ikke den Hastighed, med hvilken den i Øjeblikket kørte, thi saadanne Maalere har man selvfølgelig. Hvis man havde den anden Art af Maalere, vilde man jo derved i høj Grad lette Kontrollen med denne Kørehastighed, og det er jo egentlig den hurtige Kørsel, som uvilkaarligt mange Chauffører og Ejere af Automobiler sætte Motorvognen op til, der foraarsager de største Ulykker, og det er umuligt at kontrollere denne Hastighed. Men havde man en Hastighedsmaaler, som til enhver Tid angav

den største Hastighed, vilde det blive betydeligt lettere for Politiet at øve Kontrol og idømme de Bøder, som burde idømmes. Efter de Oplysninger, som Politiet har givet os, har der været forevist for Politiet ikke saa faa Hastighedsmaalere af en saadan Art, men ingen af dem har efter Politiets sagkyndiges Udsagn været af den Art, at de ganske sikkert angav Hastigheden, og derfor har Politiet ikke ment at kunne anbefale dem, saa at en Bestemmelse derom kunde sættes ind i Loven. Men det forekommer dog Udvalget, at det vilde være ret naturligt at give Justitsministeren en Bemyndigelse til at indføre en saadan Hastighedsmaaler, naar en Maaler af den Art maatte blive opfundet. Der er ikke Tvivl om, at mange ere beskæftigede med at søge at opfinde en saadan Hastighedsmaaler, der vilde faa stor Betydning og sikkert have en stor Fremtid for sig. Man ved ikke, hvad Dag en Hastighedsmaaler af den Beskaffenhed kan fremkomme, og det vilde derfor være ganske naturligt, forekommer det Udvalget, at give Justitsministeren en saadan Bemyndigelse, og at Justitsministeren benytter sig af den, saa snart en saadan Hastighedsmaaler, som kan faa Politiets Sanktion og Billigelse, fremkommer. Vi kunne derfor ikke slutte os til det af det ærede Medlem under Nr. 10 stillede Ændringsforslag.

§ 5 omtaler Signalthornet, og der staaer, at det skal anvendes til at give betimelig Advarsel til de passerende, men uden uforødent skræmmende Virkning. Vi have foreslaaet at stryge disse Ord „uden uforødent skræmmende Virkning“, fordi det overhovedet er umuligt at give et saadant Signal, uden at der bliver noget skræmmende i det, og vi have tillige med Ændringsforslag Nr. 12 ment, at det vilde være rigtigt at fastslaa, at disse Signaler skulde være enstonende, enstonende for Motorvogne og enstonende for Motorcykler, idet de nu af og til spille forskellige Melodier paa disse Tudehorn, saa at man ikke rigtig ved, hvad det egentlig er for et Køretøj, der kommer. Naar man havde et ensartet Signal, var man dog klar paa, om det var en Motorcykle eller en Motorvogn, der kom, og kunde tage sig i Agt i Tide. Som sagt, disse Melodier ville vi helst have afskaffede; de ere jo heller ikke videre kønne.

Saa staaer der en Bestemmelse i § 6 om, at Styre-, Bremse- og Signalapparater skulde være lette at behandle og anbragte saaledes, at Føreren kan benytte dem,